

En uges rejse i teorien - studenter fra Bristol var på besøg

FOTO: LARS SALOMONSEN

Studietur. Fra England til grænseregionen for at dykke ned i regionens egenart, i dens mange sprog og blodige historie.

FLENSBORG. Set udefra lyder det ret kompliceret med så mange forskellige sprog på så lille et område som grænseregionen. Alligevel forløber det uproblematisk trods årtier med krig og ufred.

Det er noget af det, der har undret de ti studerende fra England, der i denne uge arbejder med at få styr på grænseregionens egenart. De læser germanistik ved University of Bristol, og dette semester har de haft flersprogethed på skemaet.

- De har siddet med næsen i bøgerne, så nu er de her for at opleve det dansk-tyske grænseland, siger docent Nils Langer, der kender regionen som sin egen bukselomme.

For et er at terpe teori i bøgerne, noget andet er at befinde sig midt i det. For bedre at forstå, hvad det betyder helt konkret, når der skal være plads til dansk og tysk, frisisk, plat-tysk og sønderjysk, havde de taget turen over kanalen.

- Jeg undrer mig over, at så relativt lille et område, hvor der er sket så meget, har været i stand til at holde fast sin egenart og sit sprog. I England er der også forskellige dialekter, men dette er anderledes, siger Emma-Victoria Farr.

At regionens dialekter er ved at gå i glemmebogen, har de også bemærket. Hvorfor sker det? Skyldes det dis-

kriminering, eller fordi ingen bruger dem længere?

- Jeg kommer fra Østrig, og der taler vi den østrigsk-tyske dialekt over det hele. Vi holder fast i det sprog, så jeg synes, at de lokale dialekter her er forsvundet meget hurtigt, siger Anna Harvinga.

Historien var med

Studieturen til grænselandet er finansieret af DAAD (Deutscher Akademischer Austauschdienst), og Nils Langer har haft dem med på Dybbøl Bank, forbi Istedløven og ved adskillige mindesmærker.

De har snakket mindretalspolitik i Kiel med SSW, fået styr på historien, både i Landesarchiv i Slesvig, på Sønderborg Slot og i den Slesvigske Samling. På universitetet har de talt med de danskstuderende, snakket niederdeutsch med de studerende i Kiel og med friserne på Før. Det er rigtig mange input på en uge, der skal fordøjes, siger de unge, der til sommer står med en bachelor i sprogvidenskab.

- Det er et hårdt program, der spænder over sprog og stater, over fortid og fremtid, siger Nils Langer.

Krigens spor

- Jeg er overrasket over, hvor mange mindesmærker fra krigene, der er i regionen. Især er det flot, at soldaterne, der kæmpede på hver sin side, kan blive mindet på samme sted, siger Will Boulding.

- Det viser os også, hvor kompliceret det er her, eller rettere har været, siger Jack Mitchell.

Og at det er lykkedes mindretallene at holde så godt sammen, at de kan have deres eget parti, har også været

De er rejst fra Bristol til grænseregionen for at få teorierne om flersprogethed helt på det rene. Forrest i lyseblå skjorte er docent Nils Langer fra University of Bristol

en kilde til undren. For England huser mange forskellige nationer, nye mindretal om man vil, men de er ikke gået sammen om et politisk parti.

- Så hvorfor er der forskel på de oprindelige mindretal og de nye, spørger George Chamberlain.

Der er samlet stof nok til at skrive de rapporter, der venter, når de unge

kommer hjem og skal aflevere. Hvordan har vi det så her i grænseregionen? Konklusionen er, at det går harmonisk til set i forhold til andre europæiske mindretal. De har helt andre problemer at slås med, lyder det fra de studerende.

- Men vi har klart oplevet, at der er forskellige opfattelser af, hvordan

det går. Taler vi med en sprogprofessor, er der én holdning, spørger vi en mindretalspolitiker, lyder der andre toner. Og går man ned ad strøget og spørger, får man igen helt andre svar, siger Nils Langer, der glæder sig til at læse opgaverne, når de er færdig.

Tilla Rebsdorf
tr@fla.de